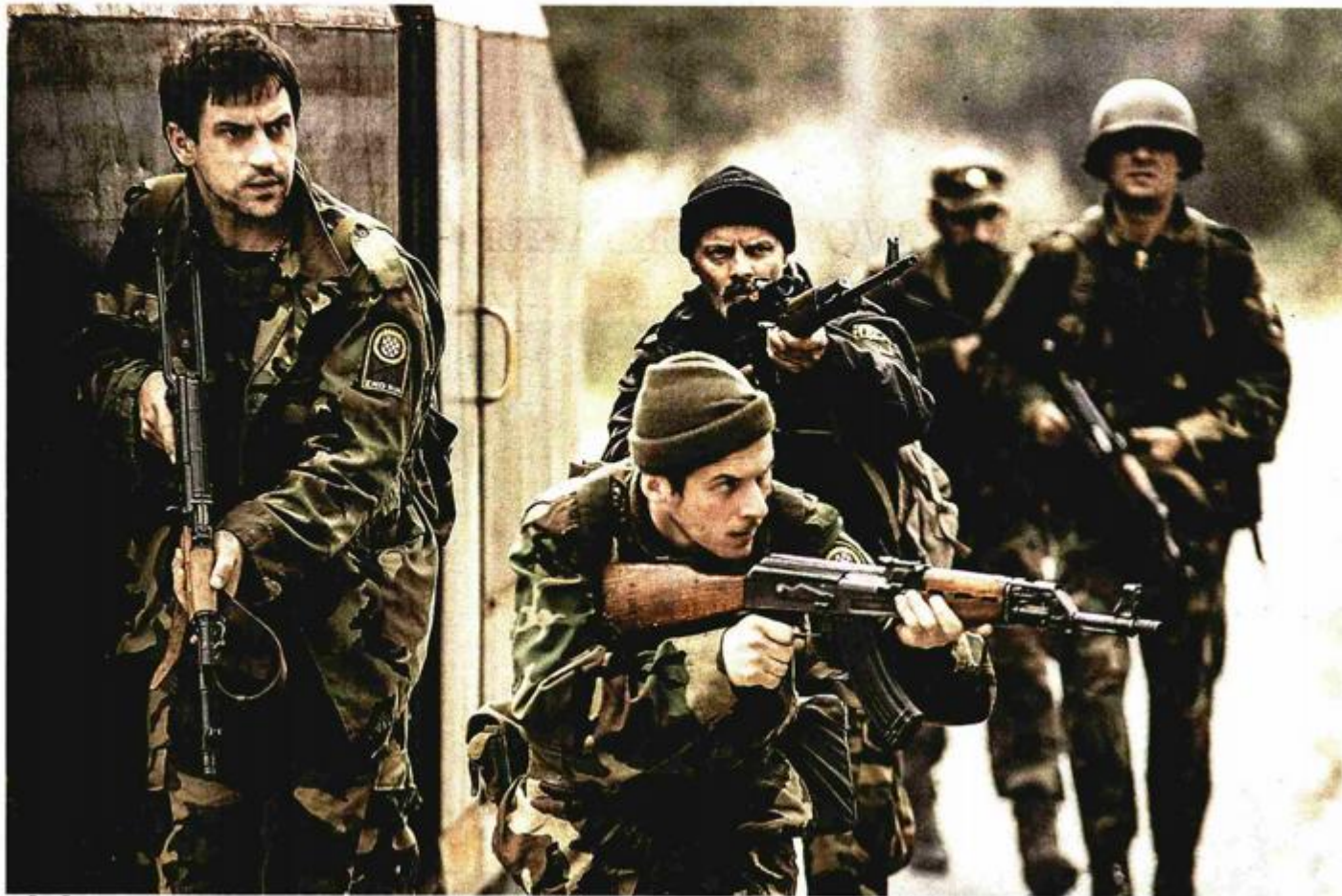

PRVI VIKEND 61. PULA FILM FESTIV

ŠUVAK USPJEŠNO DEBITIRAO, A MILIĆ SNIMIO JOŠ JEDAN SJAJAN RATNI FILM

IZ PULE
NENAD
POLIMAC

'Broj 55' daleko je iznad standarda produkcije hrvatske kinematografije; sve je u najboljoj maniri holivudskih 'muških' filmova

Uoči početka festivala, na konferenciji za medije u subotu ujutro, doznali smo da je ovogodišnja Pula ostala bez još jednog fil-

ma (ukoliko u ukupnu brojku uračunamo i "Otok ljubavi" Jasmile Žbanić, koji je umjesto premijere u Areni radije odabrao revijalni program u Locarnu, što se ne či-

ni bog zna kakvom svjetskom promocijom): otkazana je projekcija debitantskog filma Ivana Livakovića "Svinjari", koji još nije gotov unatoč tome što je u raznim fa-

zama produkcije već skoro dvije godine.

Festival je tako spao na četiri filma koji su realizirani uz većinsku potporu HAVC-a, čak pet nezavisnih

VALA ISPAO JE JAKO DOBRO

produkcija i dvije manjinske koprodukcije. Mršavo u odnosu na sve ono što smo vidjeli lani.

Srećom, početak je ispao jako dobro. Poslije uvodnog dijela i vatrometa, u Areni je prikazana krimi drama "Happy Endings" Darka Šuvaka, redateljski prvijenac našeg direktora fotografije koji je u protekla dva desetljeća u Americi napravio zapaženu karijeru, osobito u domeni reklamnog filma.

Kandidat za Arene

Ni po čemu ne bismo mogli naslutiti da je film režirao netko tko većinu vremena živi izvan Hrvatske. Priča o tri sredovječne prijateljice koje žive iznad svojih mogućnosti i u strahu od odmazde kamataru potraže spas u pljačkanju banaka doima se autentično naše: jedna od njih je najugroženija (Areta Čurković) i prva se odlučuje na radikalni iskorak, druga (Daria Lorenci Flatz) joj se priključuje kad joj sin opet postane ovisnik, a treća (Anita Malić Delić) najprije nespješno, a zatim i aktivno koordinira njihove pothvate. Svijet je to malih ljudi koji ne shvaćaju da se opljačkani novac ne oročava u banci, pogotovo ne onaj iz koje je ukraden, no Švak ga je dočarao iznimno sugestivno.

Prvi korak u kriminal junakinja napravi gotovo spontano, nema redateljskog i scenarističkog filozofiranja i velikih priprema tog čina, čitav film je u prigušenim dramskim tonovima, do završnice, što je velika vrlina.

Glumci u najistaknutijim ulogama su bez iznimke izvrsni, direktor fotografije Branko Linta oslikao je neugledna stambena naselja bez imalo uljepšavanja, a skroman budžet (glavni producenti Alka film, Milles Productions i Aleks Produkcija napravili su film vlastitim sredstvima) nije prepreka praćenju fabule: stječe se dojam da je napravljeno sve što se htjelo napraviti. Film će biti jedan od ozbiljnih konkurenata za Zlatnu arenu u pet-šest kategorija.

Ništa slabiji nije "Broj 55"

Čitav film Darka Šuvaka je u prigušenim dramskim tonovima

Kristijana Milića, dobitnika Zlatne arene za "Žive i mrtve", samo što je taj daleko iznad produkcijskih standarda hrvatske kinematografije. U njemu se puca, odjekuju eksplozije, čitava jedna kuća razorena je dinamitom, a cjelina posjeduje visoku razinu dobrih američkih i europskih ratnih filmova.

Sve pohvale HTV-u koji je u sklopu svog dramskog programa iznjedrilo vrijedan proizvod, koji bi, ukoliko bude volje, mogao iznjedruti na-

U filmu 'Happy Endings' ni po čemu ne možemo naslutiti da ga je režirao netko tko živi van Hrvatske

javljivani serijal o Domovinskom ratu. Milić i njegov scenarist Ivan Pavličić nadahnuli su se autentičnim događajem iz 1991., kada je u selu Kusonje poginulo 20 hrvatskih boraca, likvidiranih od strane pobunjenih Srba, pripadnika JNA i srbijanskih specijalaca.

Fotogenična lica

Autori su mudro izbjegli deklarativni patriotski naboj, uostalom, naši su se vojnici našli u okruženju dobrim dijelom iz neopreznosti, ohrabreni činjenicom što se voze u sklepanom tenku, naizgled nesavladivom vozilu, i time se izložili nadmoćnim neprijateljskim snagama. Pred redateljem nije bio lak zadatak dočarati radnju koja se odi-

grava na četiri plana: jedan je u opkoljenoj kući u Kusonjama broj 55, druga dva bave se njihovim kolegama koji im pokušavaju priskočiti u pomoć, ali ne mogu probiti neprijateljski obruč, dok je četvrti u hrvatskom zapovjednom centru.

Milić zavrjeđuje posebnu pohvalu zato što je "Broj 55" nakrao glumcima koje lako prepoznajete, unatoč tome što ih - izuzev Gorana Bogdana, Marinka Prge, Slavena Knezovića i Alena Liverića - ne vidate tako često na ekranima: malo je tko mogao pretpostaviti da imamo tako upečatljivu pričuvnu galeriju fotogeničnih lica.

Uzor 'Južnjačka utjeha'

"Broj 55" odigrava se u razdoblju od 24 sata, kadriranje je iznimno funkcionalno, s tek ponekom redateljskom paradom, a kada se protagonisti i omaknu malo emocionalniji dramski naglasci, sve je to podigrano u najboljoj maniri holivudskih "muških" filmova.

Lako je prepoznati da su Miliću neskriveni uzor bili "Južnjačka utjeha" Waltera Hilla i "Napad na policijsku stanicu" Johna Carpentera, jer neprijatelje gotovo i ne vidimo, promiču kao fantomi koje je teško pogoditi mecima, ali zato protagonisti malo-pomalo stradaju od njihovih nasrtaja.

Fotografija Mirka Pivčevića je impresivna, kao i posao koji je obavio dizajner specijalnih efekata Branko Repalust. Vrlo važan film u novijoj povijesti hrvatske kinematografije! ●